

(1 Ds. 88/13)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 15 kwietnia 2013 roku

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym,
w składzie:**

Przewodniczący: SSR Paweł Pomianowski

Protokolant: Agnieszka Kozdra

po rozpoznaniu

na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2013 roku we W.

przy udziale

Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto Violetty Gnatowskiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego:

J. J. (1) (J.)

syna A. i T. z domu Ś.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że

w dniu 5.12.2012 r. we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki V. o nr rej. (...)La poruszając się tym pojazdem ulicami (...) powodując kolizję z innym pojazdem, odjeżdżając następnie uszkodzonym pojazdem z miejsca zdarzenia, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 22.02.2006 r. sygn. akt II K 4/06

- Sądu Rejonowego w Oleśnicy z 17.11.2009 r. sygn. akt II K 1012/09

- Sądu Rejonowego w Oleśnicy z 31.08.2010 r. sygn. akt II K 183/10

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżonego J. J. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. *na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;*

IV. *na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 grudnia 2012 roku do dnia 15 kwietnia 2013 roku;*

V. *na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 200 (dwustu) złotych;*

VI. *na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności (zatrzymania) w dniu 5 grudnia 2012 roku;*

VII. *na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym odstępuje od wymierzenia opłaty.*

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 grudnia 2012 roku oskarżony J. J. (1) pił alkohol, po czym wsiadł do samochodu marki V. o nr rej. (...) i zaczął nim jechać jako kierowca. Około godziny 19.00 doszło do kolizji, w której uczestniczył oskarżony. J. J. (1) na miejscu kolizji nie czekał na przyjazd Policji, tylko kontynuował jazdę najpierw ulicą (...), a następnie ulicą (...). O zachowaniu oskarżonego poinformowani zostali funkcjonariusze Policji, którzy dokonali zatrzymania kierowanego przez J. J. (1) pojazdu na ulicy (...) we W. Następnie policjanci podjęli wobec oskarżonego interwencję. J. J. (1) zachowywał się początkowo wobec policjantów agresywnie, nie stosując się do ich poleceń. Wyczuwalna była w tym czasie od oskarżonego woń alkoholu. Następnie policjanci zawieźli oskarżonego na komisariat, gdzie został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie przetransportowano oskarżonego do szpitala, gdzie stwierdzono u niego silną anemię uniemożliwiającą jego zatrzymanie.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1), k. 52-54,

zeznania świadka S. S., k. 11.

Badanie wykazało u oskarżonego 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejny pomiar, przeprowadzony po około 15 minutach wykazał 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1), k. 52-54,

zeznania świadka S. S., k. 11,

protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu,

k. 5.

Oskarżony urodził się 21 grudnia 1960 roku we W.. Jest żonaty oraz ojcem dwójki pełnoletnich dzieci. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest lekarzem. Obecnie w związku z ciężką chorobą, m.in. zwyrodnieniem stawów, znajduje się na rencie, otrzymując miesięcznie kwotę około 1.500 złotych netto. Oskarżony był karany sądownie

trzykrotnie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 22 lutego 2006 roku, sygn. akt II K 4/06, wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 17 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 1012/09 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 31 sierpnia 2010 roku, sygn. akt II K 183/10.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1), k. 52-54,

dane o karalności, k. 23-24,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 22 lutego 2006 roku, sygn. akt II K 4/06, k. 41,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 17 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 1012/09, k. 42,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 31 sierpnia 2010 roku, sygn. akt II K 183/10, k. 44.

*****

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ, jak wskazał, nie pamięta tego zdarzenia. Oskarżony wyjaśnił, iż nie wie jak to się stało. Przez kilka lat nie pił, coś go tknęło i pojechał po wypiciu. J. J. (1) nie pamiętał też jak doszło do kolizji. Oskarżony złożył również wnioski o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne.

*****

Sąd swoje ustalenia faktyczne oparł przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadka – funkcjonariusza Policji S. S. oraz na protokole z użycia urządzenia pomiarowego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości jako spójne, logiczne oraz znajdujące potwierdzenie w pozostałych dowodach zebranych w sprawie. W niniejszej sprawie Sąd dał im wiarę w całości, gdyż oskarżony w toku postępowania karnego, choć nie przyznał się formalnie do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, to wskazał, iż uczynił to tylko z tego powodu, iż tego zdarzenia po prostu nie pamiętał. Przyznał jednak, iż tego wieczoru wsiadł do samochodu po wypiciu alkoholu, a następnie został zatrzymany przez policjantów.

Sąd uznał w całości za wiarygodne również zeznania świadka – funkcjonariusza Policji S. S.. Policjantka w sposób uporządkowany, jasny i logiczny przedstawiła przebieg zdarzenia, mającego miejsce w dniu 5 grudnia 2012 roku, w tym okoliczności zatrzymania oskarżonego, w związku z zawiadomieniem o kolizji drogowej z udziałem oskarżonego i jego oddaleniem się z miejsca oraz poddania oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Relacje policjantki znalazły również odzwierciedlenie w wyjaśnieniach samego oskarżonego, który kategorycznie przyznał, iż tamtego dnia został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji i tego też dnia prowadził samochód i spożywał alkohol.

Sąd dał wiarę także dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi użycia urządzenia pomiarowego, którego wyniki potwierdził świadek, a które nie były kwestionowane przez oskarżonego, jak również dokumentacji w postaci odpisów wyroków, nie znajdując racjonalnych podstaw do zakwestionowania tychże dokumentów.

*****

W świetle zebranego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina oskarżonego, sprawstwo, jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budziły wątpliwości.

Zachowanie oskarżonego przypisane mu w wyroku wyczerpało znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 4 k.k.

Oskarżony, działając w zamiarze bezpośrednim, kierował bowiem pojazdem mechanicznym – samochodem marki V. – w ruchu lądowym, jadąc m.in. ulicą (...) w stanie nietrzeźwości, mając 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto oskarżony był już uprzednio karany prawomocnymi wyrokami za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, co stanowiło podstawę przyjęcia popełnienia przez niego przestępstwa z § 4 art. 178a k.k.

*****

W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił wniosek oskarżyciela publicznego o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie oskarżonemu kary bez przeprowadzania rozprawy na warunkach wskazanych we wniosku, tj. orzeczenia wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, a także świadczenia pieniężnego w wysokości 200 złotych.

Sąd uznał, iż okoliczności sprawy nie budziły wątpliwości, a postawa oskarżonego pozwalała uznać, iż cele postępowania zostaną osiągnięte. Oskarżony i jego obrońca wyrazili również zgodę na takie zakończenie postępowania i orzeczenie wyroku zgodnego z treścią wniosku oskarżyciela publicznego, podtrzymanego na posiedzeniu.

Sąd uwzględniając ten wniosek miał zarazem na uwadze, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W tym miejscu wskazać należy w szczególności na stosunkowo wysoką społeczną szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego oraz na ogólnospołeczny wymiar nadużywania alkoholu podczas prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym i nagminność tego typu zjawiska. Sąd uznał w szczególności, iż czyn oskarżonego niósł za sobą realne zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji oraz życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, mając na uwadze powszechny wymiar komunikacji drogowej w mieście takim jak W., a także to, iż oskarżony spowodował kolizję w takim stanie. Co więcej oskarżony kierował swoim samochodem w centrum miasta o godzinie 18.00-19.00, a zatem w godzinach, w których w takim mieście jak W., mamy do czynienia z bardzo dużym natężeniem ruchu drogowego, w szczególności w jego centrum, jak również z niemałym ruchem pieszych. Tym samym zagrożenie, jakie swoim zachowaniem wywoływał oskarżony, było tym bardziej realne i poważne. Istotnym było również to, w jakim stanie psychofizycznym znajdował się oskarżony, a stan ten należało ocenić jako bardzo zły. Miał przy tym niezwykle wysokie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie trudno zatem wyobrazić sobie, iż oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości swoją jazdą mógł wywołać poważne skutki i to nie tylko kolizję.

Wreszcie przy wymiarze kary nie można było pominąć faktu, iż oskarżony w czasie interwencji nie stosował się do zaleceń policjantów, co również w określony sposób nakazywało oceniać jego postawę, a także jego stan psychofizyczny.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę wziął jednak pod uwagę, także okoliczności łagodzące, w tym zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony nie utrudniał bowiem postępowania, jak również wyraził skruchę związaną z popełnionym czynem. Na korzyść oskarżonego przemawiały również jego warunki i właściwości osobiste. W ocenie Sądu, kara wymierzona za dokonane przestępstwo na zasadach powyżej wymienionych jest współmierna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości, jak i uwzględnia dyrektywy prewencji zarówno indywidualnej jak i ogólnej, związanej z zapobieganiem tego typu zjawiskom, co raz bardziej powszechnym i niosącym za sobą poważne zagrożenia. Sankcja wobec oskarżonego stanowić będzie zdaniem Sądu odpowiednią represję i wpłynie na powstrzymanie się przez oskarżonego od popełniania podobnych przestępstw w przyszłości.

Jednocześnie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., Sąd, biorąc pod uwagę w szczególności warunki i właściwości osobiste oskarżonego, zachowanie po popełnieniu czynu, warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary wobec oskarżonego na okres 3 lat próby. Sąd uznał bowiem, iż jest to wystarczające dla osiągnięcia w stosunku do niego celów kary a pomimo jej niewykonania oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego. Sąd uczynił tak pomimo karalności oskarżonego za tego typu przestępstwa, mając na uwadze okoliczności tego czynu, a także aktualną sytuację osobistą oskarżonego, który cierpi na liczne schorzenia, przebywa na rencie, a kary pozbawienia wolności orzeczone poprzednimi wyrokami nie mogą być aktualnie wykonywane. W ocenie Sądu w tym szczególnym wypadku szansa, jaką jest niewątpliwie warunkowe zawieszenie wykonania kary pozwoli oskarżonemu ostatecznie na zweryfikowanie swojej postawy, głębszą refleksję na temat popełnionego przez niego czynu.

Na zasadzie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego, zgodnie z wnioskiem złożonym w trybie art. 335 k.p.k., środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Wymiar środka Sąd uzasadnił tym, iż mniejszy niż 3 lata zakaz nie wpłynie w odpowiedni sposób na postawę oskarżonego. Z drugiej strony Sąd uznał, iż taki wymiar środka nie będzie dolegliwością ponad stopień zawinienia sprawcy. W tym miejscu wskazać należy na poważne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, i wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, który swoim zachowaniem w sposób poważny zagrażał innym uczestnikom ruchu drogowego, a także na to, iż nie było to pierwsze tego typu zachowanie. Orzeczenie wobec oskarżonego tego środka karnego na okres 3 lat, zdaniem Sądu pozwoli przede wszystkim oskarżonemu na głębszą refleksję dotyczącą właściwego zachowania się w ruchu drogowym i powstrzyma od ponownego prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu.

Sąd uznał również, iż słusznie wskazano we wniosku, iż w świetle wskazywanych dyrektyw wymiaru środków karnych, ich celów, a także konieczności kształtowania postawy oskarżonego zachodziła potrzeba, orzeczenia obok kary pozbawienia wolności oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym także środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. zatrzymania w dniu 5 grudnia 2012 roku, a na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, okres faktycznego zatrzymania prawo jazdy od dnia 5 grudnia 2012 roku do dnia 15 kwietnia 2013 roku.

Orzeczenie o kosztach sądowych Sąd oparł na art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223), kierując się sytuacją materialną i rodzinną oskarżonego.